

Ițcani, cartier al Sucevei, aflat la aproximativ 5 km de centrul localității. Evreii încep să se așeze în Ițcani în secolul al XIX-lea. În mare lor majoritate, aceștia erau negustori sau proprietari de mici fabrici. Încă de la început, evreii din Ițcani au avut propriul cimitir și o sinagogă.

Comunitatea evreilor din Ițcani este înființată oficial doar în anul 1928.

Potrivit datelor oferite de recensământul populației din anul 1930, în Ițcani locuiau 437 de evrei (413 dintre aceștia în Ițcani Gară iar 23 în Ițcani Noui), reprezentând puțin peste 17% din populația totală.

Între septembrie 1940 și toamna lui 1941, asemeni tuturor evreilor aflați sub autoritate românească și cei din Ițcani sunt nevoiți să se supună întregului set de reglementări antisemite implementate de statul român: le sunt ridicate licențele comerciale, sunt eliminați din Armată, din învățământ, sunt supuși sistemului de muncă forțată, le sunt confiscate proprietățile.

Pe 9 octombrie 1941, un ordin Comandamentului Suprem al Armatei anunță că evreii din Ițcani sunt obligați să evacueze localitatea. Îmbarcarea în trenuri s-a făcut în Gara Suceava – Burdujeni. Bunurile rămase de la evreii evacuați urmau să fie preluate de o comisie formată din funcționari ai Prefecturii județului Suceava și ai Primăriei orașului Suceava. În plus, o comisie formată din reprezentanți ai prefecturii județului, ai primăriei orașului Suceava și ai Băncii Naționale urma să preia bijuteriile predate de evreii evacuați. Fiecare locuitor evreu a putut lua cu el doar haine groase și alimente pentru mai multe zile. Cheia locuinței și un inventar al bunurilor lăsate în urmă au trebuit predate în Gara Burdujeni. Încălcarea reglementărilor respectivului ordin, precum și oprice sprijin oferit evreilor sau jefuirea bunurilor rămase în urma acestora erau pedepsite cu moartea.

În dimineața zilei de 9 octombrie Ițcaniul este încercuit de polițiști și soldați, cei 400 de evrei din localitate sunt urcați în tren în Gara Burdujeni, aflată la 5 km depărtare și deportați în Transnistria. Asemănător tuturor evreilor ajunși în Transnistria la ordinul autorităților române, evreii din Ițcani vor rămâne în ghetourile de dincolo de Nistru ceva mai mult de doi ani și jumătate, timp în care vor fi decimați de foame, frig și boli.

Puținii supraviețuitori au fost repatriați iar în anii '50-'60 au emigrat în Israel.

Surse:

Matatias Carp, *Cartea neagră*, București, Editura Diogene, 1996, volumul 3, pp. 139-140, 151-153.

Jean Ancel, *Contribuții la istoria României. Problema evreiască, 1933-1944*, volumul 1, partea a II-a, București, Editura Hasefer, 2001, pp. 281, 283-285.

Martin Hass, „Itzkany”, în Hugo Gold (ed.), *Geschichte der Juden in der Bukowina*, vol. 2, Tel Aviv, 1962, p. 88.

Recensământul general al populației României, volumul 2: Neam, limbă maternă, religie, București, Imprimeria Națională, 1938.

[Ana Bărbulescu]